

Notitie voor de tweede strategische conferentie Nationale Politie

Vastgesteld 21 november 2011, Wassenaar

Inleiding

De politie bekleedt de zwaarmacht in onze samenleving. Het is de instantie die namens de overheid gerechtigd is geweld te gebruiken indien dat noodzakelijk is bij het uitvoeren van haar taken. Het is daarom van het grootste belang dat de politie zodanig is ingebed dat democratische en rechtsstatelijke verantwoording mogelijk is. De politie opereert dan ook in ondergeschiktheid aan het gezag. Sinds jaar en dag is deze ondergeschiktheid stevig wettelijk verankerd en in de wettelijke taakomschrijving van de politie opgenomen. Het is daarnaast van belang deze wettelijke verankering in de praktijk van alledag voortdurend inhoud te geven.

In het voorgestane nieuwe stelsel, waarin het beheer wordt gecentraliseerd, verandert hier niets aan.

Sturing door het lokale gezag

gezag

- Een cruciaal en onomstreden uitgangspunt bij het wetsvoorstel is dat het gezag ongewijzigd blijft. De burgemeester heeft het gezag over de openbare orde en de hulpverlening. De officier van Justitie heeft het gezag over de strafrechtelijke handhaving. In de driehoeken bepalen de burgemeester en de officier van justitie de inzet en het beleid ten aanzien van de taakuitvoering van de politie.
- Niemand anders kan treden in het gezag van burgemeester en officier van justitie. Het lokale gezag bepaalt wat de politie lokaal doet. Dat bepaalt de wet.
- De minister van V en J stelt via zijn beheersverantwoordelijkheden de gezagsdragers in staat hun gezag uit te oefenen. Ofwel: "de minister bepaalt wat de politie kan, het gezag wat de politie doet".
- Politiechefs en chefs basisteams verantwoorden zich voor de uitvoering van de door het gezag opgedragen taken vanzelfsprekend tegenover het gezag. Het gezag heeft altijd een duidelijk aanspreekpunt bij de politie met voldoende mandaat. Dit betekent ook dat noch institutioneel, noch 'cultureel' een verwijdering mag en zal ontstaan tussen politie en gezag.

driehoeken

- In de lokale driehoek worden, op basis van het door de gemeenteraad vastgestelde integraal veiligheidsplan van de gemeente en de OM-doelstellingen ten behoeve van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde, afspraken gemaakt over de inzet van de politie alsook over het lokale beleid ten aanzien van de taakuitvoering door de politie. Het gezag gaat dus over de concrete inzet van de politie. Het ligt daarbij voor de hand dat de burgemeester en het OM over en weer betrokken zijn bij het opstellen van de plannen, bijvoorbeeld door het uitwisselen en bespreken van criminaliteitsanalyses en veiligheidsscans.
- Het driehoeksoverleg wordt op deze manier het versterkte gremium om de politie lokaal aan te sturen.
- Door de koppeling van de inzet van de operationele politiecapaciteit aan de doelen van het integrale veiligheidsplan wordt de politiezorg binnen de gemeenten beter afgestemd op lokale wensen en behoeften. De afspraken die door de driehoek worden gemaakt kunnen bijvoorbeeld gaan over de prioriteiten voor de inzet van de politie, het dienstverleningsniveau van politie aan burgers, zoals aangiftemogelijkheden, (tijden van) bereikbaarheid en beschikbaarheid, samenwerking met toezichts- en handhavingdiensten en private partijen en informatie-uitwisseling. Hiermee bindt het gezag de politie aan de lokale wensen en behoeften en is een basis van de politiezorg in de gemeente geregeld. Het is hierbij van belang de afspraken zo veel mogelijk te formuleren in prestaties die van de politie worden verwacht: welke bijdrage aan de lokale veiligheid dient de politie te leveren? De rol van het gezag hierin is om te bepalen welke prestaties het van de politie verwacht en daarop te sturen. Hoe concreter de gevraagde prestaties van de politie worden beschreven, hoe makkelijker

het is voor het gezag de politie hierop aan te spreken en verantwoording te laten afleggen.

capaciteit

- Politiecapaciteit is per definitie schaars. Het is daarom van belang dat het gezag zich rekenschap geeft van de mogelijkheden, ook capacitair, die de politie heeft om haar opdracht uit te voeren. Als dat niet zou gebeuren kan de situatie ontstaan dat aan de politie meer wordt gevraagd dan dat zij kan leveren. De lokale politiechef heeft hierin een belangrijke adviserende rol.
- De vorming van robuuste basisteams maakt dat deze meer dan in de huidige situatie de opdrachten van het gezag kunnen waarmaken. Indien de capaciteit in incidentele gevallen tekortschiet, dan zal dit eerst op districtsniveau en vervolgens op regionaal niveau worden opgelost. Het werken met flexibele capaciteit op districtsniveau maakt dit mogelijk. De inzet van deze capaciteit vindt plaats in opdracht van het gezag.
- Indien de betreffende gezagsdragers er onderling niet dreigen uit te komen, heeft de regioburgemeester een bemiddelende rol. De inzet van de regioburgemeester in deze fase is er op gericht binnen de regionale eenheid een oplossing te vinden. Indien bovenlokale coördinatie noodzakelijk is kan daarover op verschillende door de betrokken gezagsdragers zelf gekozen niveaus overleg worden gevoerd. Herschikking van capaciteit binnen de regionale eenheid is aan de gezagsdragers, met een aan het regionale beleidsplan verbonden bijzondere –beslissende– rol voor de regioburgemeester en de hoofdofficier van justitie.
- Mocht het niet lukken om binnen de regionale eenheid een oplossing te vinden voor de behoefte aan extra capaciteit, dan kan de burgemeester of hoofdofficier van justitie een verzoek om bijstand indienen bij de korpschef. De regioburgemeester dient hier vooraf zijn zienswijze op te geven (behoudens in spoedeisende gevallen; art. 56). De korpschef dient aan deze zienswijze uitvoering te geven. Kan of wil de korpschef het verzoek om zwaarwegende redenen niet honoreren, dan kan de burgemeester of hoofdofficier van justitie beroep instellen bij de minister. Deze kan de korpschef een aanwijzing geven. Op deze wijze is ook bijstandsverlening, net als alle andere inzet van de politie, altijd uiteindelijk een bestuurlijke beslissing en geen besluit van de politie zelf.

incidenten

- Lokale incidenten worden vanzelfsprekend op lokaal niveau aangepakt, onder verantwoordelijkheid van het lokale gezag.
- De politie informeert het lokale gezag. Mocht het nodig zijn de minister over lokale incidenten informatie te verstrekken, dan loopt de informatieverstrekking aan de minister via het gezag. Dit neemt niet weg dat de politie ook informatie kan verstrekken aan de minister: dat zal gaan om beheersaangelegenheden. De minister is alleen in beeld voor zover een lokaal incident landelijke uitstraling heeft (bijv. indien het incident een schokgolf veroorzaakt in de samenleving of het incident ook in andere regionale eenheden dreigt), indien beheersaangelegenheden aan het incident verbonden zijn, indien het incident de stelselverantwoordelijkheid van de minister raakt ofwel inzet van zijn bevoegdheden met betrekking tot bijstand vergt.

gemeenteraad

- De gemeenteraad stelt het integraal veiligheidsplan vast. Het integraal veiligheidsplan is de basis voor de lokale aansturing van de politie.
- De burgemeester legt aan de gemeenteraad verantwoording af over het door hem gevoerde gezag, waaronder zijn inzet van de politie en de wijze van optreden van de politie bij openbare orde handhaving. Het integraal lokaal veiligheidsplan, het (jaarlijks) inlichten van de gemeenteraad door de burgemeester over wat hij in zijn gemeentelijke regierol heeft verricht en het horen van de gemeenteraad over het ontwerp-regionale beleidsplan verstevigen de democratische verantwoording.

Sturing op regionaal niveau

regioburgemeester

- De regioburgemeester is het bestuurlijke aanspreekpunt in de regionale eenheden, zowel voor de minister van V en J als voor de andere burgemeesters. De regioburgemeester spreekt mede namens de andere burgemeesters in het overleg met

de minister over onder andere de landelijke doelstellingen en het beheer van de politie. Ook voor het OM is de regioburgemeester aanspreekpunt, bijvoorbeeld voor de bestuurlijke aanpak van georganiseerde criminaliteit.

- De rol van de regioburgemeester is divers. Hij is binnen de regionale eenheid adviseur, initiator, coördinator en bemiddelaar, hij geeft zijn zienswijze, maar hij dient, indien nodig, ook 'knopen door te hakken'. Hij heeft daartoe enerzijds bevoegdheden, maar moet richting andere burgemeesters en hoofdofficier van justitie ook op basis van natuurlijk gezag deze diverse rollen spelen en knopen doorhakken. Of het nu gaat om het opstellen en vaststellen van het regionale beleidsplan, om het interveniëren bij onderlinge capaciteitsdiscussies tussen burgemeesters, de regioburgemeester (en niet de regionale politiefchef) is dan de functionaris die in positie is om bestuurlijk te acteren en knopen door te hakken. De wettelijke basis is niet alleen art. 39, maar tevens art. 56.

regionaal beleidsplan

- De burgemeesters en de hoofdofficier van justitie overleggen tenminste eenmaal in de vier jaar over het vaststellen van het regionale beleidsplan en jaarlijks over het vaststellen van het jaarverslag van de regionale eenheid. De burgemeesters en de hoofdofficier van justitie kunnen daarnaast uiteraard naar eigen behoefte vaker bijeen komen. De schaal waarop is aan de gezagsdragers zelf.
- Ook in de voorbereiding van de totstandkoming van het beleidsplan van de regionale eenheid kunnen de burgemeesters binnen de regionale eenheden desgewenst op kleinere schaal overleggen en tot voorafstemming komen. Ook voor het bespreken en onderling afstemmen van allerlei veiligheidsvraagstukken kan op kleinere schaal worden overlegd. Hiervoor kan bijvoorbeeld de schaal van de veiligheidsregio's worden benut.
- Via het regionale beleidsplan wordt gestuurd op de prioriteiten en doelstellingen voor de regionale eenheid. Het ligt voor de hand dat het regionale beleidsplan ingaat op bovenlokale veiligheidsvraagstukken zoals de aanpak van criminaliteit, problematiek op het gebied van jeugd, de aanpak van drugs en dergelijke. Ook hier is het van belang dat de gevraagde prestaties van de politie centraal staan. De prioritering en aanpak van deze veiligheidsvraagstukken wordt gebaseerd op de integrale veiligheidsplannen van de verschillende gemeenten en het beleidsplan van het OM en kent dus een 'bottom-up'-karakter. Hiernaast worden in ieder geval de doelstellingen die door de minister van Veiligheid en Justitie aan de regionale eenheid zijn toebedeeld als aandeel in de landelijke doelstellingen opgenomen.
- De burgemeesters en de hoofdofficier van justitie verdelen in het regionaal beleidsplan de beschikbare operationele sterkte over de onderdelen van de regionale eenheid. De politiefchef treedt hierbij op als adviseur. Hiertoe voeren de burgemeesters en hoofdofficier van justitie overleg. De minister, op aangeven van de korpschef en na advies van de gezagen, bepaalt (zie 'sturing op landelijk niveau') welke onderdelen er zijn (basisteams, recherche), de burgemeesters en de hoofdofficier van justitie bepalen de omvang van deze onderdelen op basis van de beschikbare operationele sterkte binnen de regionale eenheid.
- De regionale beleidsplannen zijn bedoeld voor een periode van 4 jaar. Jaarlijkse herijking is natuurlijk mogelijk. De cyclus van de regionale beleidsplannen wordt gekoppeld aan het ritme van de gemeenteraadsverkiezingen. Verandering van de regionale/bovenlokale en/of landelijke doelstellingen van de politie leiden tot bijstelling van de plannen. Het proces daartoe is aan de gezagsdragers die een pragmatische invulling kunnen geven aan dat proces.
- De regioburgemeester en hoofdofficier van justitie overleggen regelmatig met de politiefchef over de uitvoering van het beleidsplan.

Sturing op landelijk niveau

beheer

- De minister van V en J stuurt op het beheer van de politie. Hij stelt onder andere de landelijke sterkte vast en het verdeelmodel. Hij scheidt de randvoorwaarden waarbinnen de verschillende gezagen hun taken kunnen uitvoeren. Daarnaast stuurt

de minister op de hoofdlijnen van de taakuitvoering van de politie via de landelijke beleidsdoelstellingen. De minister is verantwoordelijk voor het functioneren van het stelsel als geheel, bijvoorbeeld het presterend vermogen van de politie. Zo ook is hij verantwoordelijk voor de cultuur en kwaliteit van de politieorganisatie. De minister heeft verder een toezichtsrol; daartoe bedient hij zich van de IOOV. Hij stuurt echter niet op invulling van de lokale gezagsverantwoordelijkheid.

- De minister van V en J verantwoordt zich tegenover het parlement over het beheer van de politie, over zijn sturing op de taakuitvoering via de landelijke beleidsdoelstellingen en over de werking van het systeem als geheel, maar niet over het lokale gezag. Dit neemt niet weg dat bij een specifiek incident op twee plaatsen verantwoording kan worden afgelegd over het handelen van de politie – in parlement en gemeenteraad – mits ieder spreekt vanuit de eigen verantwoordelijkheid. Die verantwoording moet zich richten op verschillende aspecten. Dit vergt terughoudendheid van de minister, afstemming en oog voor verschillen in abstractieniveau.
- De vaststelling van de inrichting van het landelijke korps zal als onderdeel van het beheersplan geschieden door de minister op basis van een ontwerp dat is opgesteld door de korpschef. Daar maken organisatie en formatie deel van uit. Het formatieplan wordt pas vastgesteld nadat het gezag in de regionale eenheid de beschikbare capaciteit heeft verdeeld. De gezagsdragers in elke regionale eenheid geven een zwaarwegend advies over het aantal districten en basisteams.
- De minister verdeelt de operationele sterkte over de regionale en landelijke eenheden. Uitgangspunt voor de verdeling van de sterkte over de regionale eenheden tot 2015 is de huidige sterkteverdeling over de politieregio's (het herijkte budgetverdeelsysteem).
- De minister voert periodiek overleg met de regioburgemeesters en de voorzitter van het College van procureurs-generaal over het beheer en de taakuitvoering van de politie. In dit overleg komen bijvoorbeeld onderwerpen als het beheersplan en de verdeling van de operationele sterkte over de regionale en landelijke eenheden aan de orde. Hierin kunnen bijvoorbeeld ook de wensen van de regioburgemeesters en via hen de overige burgemeesters aan de orde komen over de inrichting van de regionale eenheden. Ook eventuele herschikkingen van taken en de gevolgen daarvan voor de verdeling van de operationele sterkte over de regionale en landelijke eenheden komt hier aan de orde.

landelijke beleidsdoelstellingen

- De minister van V en J stelt op landelijk niveau, evenals in de huidige situatie, de landelijke beleidsdoelstellingen ten aanzien van de taakuitvoering van de politie vast, alsmede de doorvertaling hiervan voor iedere regionale en landelijke eenheid. De landelijke beleidsdoelstellingen laten substantiële ruimte over in de beschikbare politiecapaciteit voor de realisatie van lokale afspraken over de inzet van de politie. Van belang is daarbij dat de landelijke doelstellingen veelal een weerspiegeling zijn van hetgeen ook lokaal en regionaal van belang wordt geacht. Dit wordt geborgd doordat de totstandkoming van de landelijke doelstellingen een 'bottom-up' proces is. In de wet is opgenomen dat de minister bij het vaststellen van de landelijke doelstellingen het College van procureurs-generaal en de regioburgemeesters hoort. In dat overleg vertolken de regioburgemeesters en het College van procureurs-generaal de gezichtspunten en wensen van het lokale gezag over deze doelstellingen. Hierdoor staan de lokale veiligheidsvraagstukken aan de basis van de landelijke beleidsdoelstellingen. Indien een landelijke prioriteit in een bepaalde gemeente niet speelt dan hoeft de politie zich in die gemeente daar uiteraard niet op te richten en kan de politie zich daar volledig richten op de lokale en regionale prioriteiten.

Bijlage 1: Casuïstiek

1. Lokaal incident, landelijke aandacht.

In een gemeente leeft in één van de wijken al langer een sluimerend conflict tussen twee bevolkingsgroepen. Nadat een imam op klaarlichte dag is neergestoken vlakbij de moskee vliegt de vlam in de pan. De twee bevolkingsgroepen staan lijnrecht tegenover elkaar, de ME moet ingrijpen en de wijk wordt hermetisch afgesloten door de politie. Het conflict en de daarop volgende geweldsincidenten vragen langere tijd extra inzet en capaciteit van de politie. In een spoeddebat eist de Tweede Kamer van de minister dat hij ingrijpt. De minister laat zich vooraf informeren door de betrokken gezagsdragers.

- In dergelijke gevallen geldt dat lokale incidenten vanzelfsprekend op lokaal niveau worden afgedaan, onder verantwoordelijkheid van het lokale gezag.
- Het lokale gezag wordt door de politie (in casu de lokale politiefchef) geïnformeerd over dergelijke incidenten in de gemeente.
- Mocht het nodig zijn de minister over lokale incidenten informatie te verstrekken, dan loopt de informatieverstrekking aan de minister van V en J via het gezag. Dit neemt niet weg dat de politie ook informatie kan verstrekken aan de minister; dat zal gaan om beheersaangelegenheden.
- In de lokale driehoek bepalen burgemeester en officier van justitie gezamenlijk de aanpak van het incident en de inzet van de politie ten behoeve van de handhaving van de openbare orde respectievelijk de opsporing. Hierbij is het van belang dat de partijen binnen de driehoek elkaar vanuit hun eigen verantwoordelijkheden van de relevante informatie voorzien.
- De burgemeester legt in de gemeenteraad verantwoording af over de inzet van de politie ten behoeve van de afhandeling van het incident en de wijze van optreden van de politie bij de handhaving van de openbare orde. Het is vaak goed als de officier van justitie hierbij ook aanwezig is om eventuele toelichting te geven.
- Voorafgaand aan het Kamerdebat informeren de gezagsdragers de minister over de gebeurtenissen en de afhandeling er van; de minister overlegt met de betrokken gezagsdragers over het incident.
- De minister zal de Kamer met de van de gezagsdragers verkregen informatie feitelijk informeren. In de Kamer zal de minister aandringen op terughoudendheid omdat de democratische controle op de aanpak van dergelijke lokale problemen bij de gemeenteraden thuis hoort.
- De minister krijgt pas een actieve rol bij lokale kwesties voor zover sprake is van een lokaal incident dat landelijke uitstraling kent of de nationale veiligheid raakt (bijvoorbeeld indien het incident een schokgolf in de samenleving veroorzaakt of ook in andere regionale eenheden dreigt), de verantwoordelijkheid van de minister voor het beheer van de nationale politie raakt, zijn stelselverantwoordelijkheid raakt ofwel inzet van zijn bevoegdheden met betrekking tot bijstand vergt.

2. Nieuwe landelijke prioriteit.

Twee jaar nadat de regionale beleidsplannen zijn vastgesteld eist de Tweede Kamer dat de minister een nieuwe landelijke prioriteit stelt. De politie moet risicoprofielen maken voor alle leden van schietverenigingen teneinde de kans op "lone wolfs" (à la Alphen en Noorwegen) te verkleinen. Dit kost de politie veel capaciteit de komende twee jaar.

- In een dergelijk geval dient de minister uiterste terughoudendheid te betrachten. Zijn rol is de Kamer trachten te overtuigen dat een dergelijke nieuwe landelijke prioriteit bovenop de bestaande niet verstandig is in het licht van lokale wensen en noden.
- Indien de Kamer bij motie aangeeft van de minister te verwachten dat hij door middel van een landelijke prioriteit het probleem aanpakt zal hij dit doen.
- De minister treedt hierover in overleg met de regioburgemeesters en de voorzitter van het College van Procureurs-Generaal.

- De minister bepaalt mede op basis van dat overleg de nieuwe landelijke doelstelling en de doelstellingen voor de regionale eenheden als aandeel in de nieuwe landelijke doelstelling.
- Hij kan hierbij ook de bestaande landelijke doelstellingen in ambitieniveau beperken teneinde een onevenredige belasting van de nieuwe doelstelling met betrekking tot de beschikbare politiecapaciteit voor lokale en regionale doelen en prioriteiten te voorkómen.
- De minister zendt de nieuwe doelstellingen aan de regioburgemeesters.
- De regioburgemeester neemt het voortouw bij de totstandkoming van een aangepast regionaal beleidsplan. Ten behoeve van de bijstelling van het regionale beleidsplan wordt een pragmatische invulling gegeven aan het normale proces voor het opstellen van het regionale beleidsplan.

3. Regionale criminaliteit.

Binnen een regionale eenheid zijn criminele samenwerkingsverbanden actief die zich georganiseerd hebben in motorclubs. Het OM vermoedt dat deze motorclubs zich bezighouden met hennepcultuur, witwassen en afpersing van horeca-aangelegenheden. De officier van justitie wil meer capaciteit om deze motorclubs te kunnen opsporen, de onderlinge verbanden te detecteren en vervolgens te kunnen vervolgen. Hiervoor zouden uit de basisteams rechercheurs worden weggetrokken. De burgemeesters in de regionale eenheid begrijpen de wens van het OM maar menen dat een dergelijke vraag teveel capaciteit zou wegtrekken uit de basisteams waardoor er niet alleen voor de handhaving van de openbare orde maar ook voor de aanpak van de 'lichtere' vormen van criminaliteit te weinig capaciteit overblijft.

- De aanpak van dergelijke georganiseerde vormen van criminaliteit is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van het OM en het bestuur. Het OM als verantwoordelijke voor de strafrechtelijke handhaving, het bestuur als initiator voor de bestuurlijke aanpak van georganiseerde criminaliteit. Voor de bestuurlijke aanpak van georganiseerde criminaliteit is de regioburgemeester het aanspreekpunt voor het OM binnen de regionale eenheid.
- OM en bestuur werken bij de aanpak van dit soort zaken met andere partners samen in de regionale informatie en expertise centra (RIEC's). Oplossingen zullen ook in dat verband gezocht worden.
- Omdat het hier gaat om een regionaal verschijnsel neemt de regioburgemeester het voortouw in de afstemming met het OM over de gewenste extra capaciteit. Hij voert hiertoe overleg met de hoofdofficier van Justitie (HOvJ). De politiechef is bij dit overleg aanwezig als adviseur.
- In het overleg met het OM vertegenwoordigt de regioburgemeester de andere (betrokken) burgemeesters uit de regionale eenheid. Voorafgaand aan dit overleg polst de regioburgemeester de mening van de andere (betrokken) burgemeesters in de regionale eenheid en verzekert hij zich van steun voor de door hem voorgestane oplossingsrichting.
- In het overleg van de regioburgemeester, HOvJ en politiechef gaat het om het bepalen van de inzet van zowel de politie als het OM en de gemeenten. De regioburgemeester zal zich richten op het vinden van een oplossing binnen de regionale eenheid.
- Indien regioburgemeester en de HOvJ er niet uitkomen, kan de HOvJ een verzoek tot bijstand indienen bij de korpschef. De regioburgemeester geeft hierop zijn zienswijze. De korpschef dient aan deze zienswijze uitvoering te geven. Tegen een beslissing van de korpschef kan de HOvJ een beroep instellen bij de minister. Deze beslist alsdan waarbij de zienswijze van de regioburgemeester zwaar weegt. Op deze wijze is ook de bijstandsverlening, net als alle andere inzet van de politie, altijd uiteindelijk een bestuurlijke beslissing en geen besluit van de politie zelf.

4. Bestuurlijk conflict over de evenementenkalender

De optelsom van de gewenste evenementen binnen de regionale eenheid is groter dan de politie zegt aan te kunnen. Dit in tegenstelling tot voorgaande jaren en het beleidsplan.

Deel van het probleem kan worden opgelost omdat de twee grote gemeenten (waaronder die van de regioburgemeester) aangeven de eigen evenementen voornamelijk zelf te zullen beveiligen met de eigen handhavingdienst. Andere gemeenten kunnen dat niet omdat ze daar niet genoeg eigen handhavers voor hebben. Een gemeente houdt voet bij stuk en de burgemeester geeft een evenementenvergunning af. Hij draagt de politie op om capaciteit te regelen teneinde de openbare orde te bewaren.

- Evenementen maken deel uit van het beleidsplan van de regionale eenheid. Dat kan omdat de meeste evenementen jaarlijks terugkerend zijn.
- Op basis van het beleidsplan kan jaarlijks een actuele evenementenkalender worden overeengekomen tussen de gezagsdragers. Dit vormt dan de basis voor de inzet van de politie op evenementen binnen de eenheid.
- Daarbij is het van belang de (semi)commerciële evenementen zo min mogelijk last voor de politie oplevert. De basis is dat organisatoren zelf voor de benodigde beveiliging zorgen. Gemeenten kunnen dat aanvullen met eigen toezichthouders en handhavers. Hierbij kunnen ze ook onderling samenwerken. De politie is bij dergelijke evenementen slechts als achtervang aan zet.
- Indien de veiligheid onvoldoende gewaarborgd kan worden en/of er niet voldoende politiecapaciteit beschikbaar is, kan dat reden zijn voor de burgemeester de evenementenvergunning niet te verlenen.
- Indien een burgemeester een vergunning voor een evenement wel verstrekt, moet hij als gezagsdrager kunnen rekenen op de afgesproken inzet van de politie.
- Veel meer dan in de huidige situatie zullen capaciteitsvragen binnen de basisteams kunnen worden opgelost. Wanneer in een basisteam evenwel niet voldoende capaciteit beschikbaar is, wordt dit in eerste instantie op verzoek van het gezag binnen het district opgevangen. De herschikking van capaciteit is aan de gezagsdragers. Overleg met collega-gezagsdragers is dan nodig wanneer deze extra inzet ten koste gaat van andere afspraken over inzet binnen het district.
- Komen betrokken bestuurders en het OM er niet uit, dan bemiddelt de regioburgemeester. Hierbij kan zowel de politie-inzet, de inzet van de gemeente zelf als ook de samenwerking tussen gemeenten worden betrokken. De regioburgemeester kan daarbij knopen doorhakken op basis van zijn bevoegdheden.
- Indien de regioburgemeester van mening is dat de benodigde capaciteit niet binnen de regionale eenheid kan worden gevonden, en eigen inzet van de gemeente – al dan niet in samenwerking met andere gemeenten – onvoldoende soelaas biedt, kan een burgemeester een verzoek tot bijstand indienen bij de korpschef. De regioburgemeester geeft hier vooraf zijn zienswijze op. Hij zal hierbij gewag maken van zijn eerdere oordeel.
- Indien de korpschef negatief beschikt, kan de burgemeester bij de minister in beroep gaan. De minister beslist aldan waarbij de zienswijze van de regioburgemeester zwaar weegt. Op deze wijze is ook de bijstandsverlening, net als alle andere inzet van de politie, altijd uiteindelijk een bestuurlijke beslissing en geen besluit van de politie zelf.